

NYHEDSBREV

Nr. 1 – 2020

Præsten i Tjæreborg sender med fly til de varme lande

Af Mogens Stendal

Mail: mogens.stendal@outlook.dk

Når man siger "Tjæreborg Rejser", er det stadig sådan, at langt de fleste med en gråsprængt manke siger: Præsten i Tjæreborg, Ejlif Krogager, som via Tjæreborg Rejser i mange år sendte masser af danskere sydpå til de varme lande. Sideløbende med rejs bureauet var Ejlif Krogager i 37 år præst ved Sneum og Tjæreborg kirker i nærheden af Esbjerg.

Aktuelt er Jens Jermiin Nielsen (65) nu på 34. år præst ved de selvsamme to vestjyske kirker. Blot 300 meter fra Sneum Kirke ligger den tidligere herregård, Sneumgaard, som Jens Jermiin har ejet siden 1999. Her har han og familien en fornem kødkvægsbesætning, Sneumgaard Simmental. Jens Jermiin har i 2019 sendt et større antal embryoner fra egen besætning til Australien, der ultimo 2019 er et af verdens varmeste lande. Jo, der er tradition for, at Tjæreborg-præsten "sender" til de varme lande.

Det er vel en halv snes år siden, Jens Jermiin første gang blev kontaktet af en australsk forretningsmand, Jeff Knox (74), der ønskede at importere embryoner fra Sneumgaard Simmental for at tilføre nyt blod til hans besætning på Knox Farms med 300 avlskøer af Simmental + opdræt.

Dengang var Jens Jermiin ikke parat til at indgå i et sådant projekt. I andet årti i dette århundrede var begge parter afklarede og fik alle detaljer på plads i en aftale om køb af genetik hos Sneumgaard Simmental.

Det var ikke en helt almindelig handel, så der var brug for hjælp udefra. I 2019 har den erfarne ET-dyrlæge, Frede Nielsen, Ølgod, derfor foretaget en lang række skylninger på hundyr på Sneumgaard. Aftalen drejede sig om en hel del embryoner, ja, om ret mange.

Mod slutningen af 2019 har Frede Nielsen sendt 115 Sneumgaard-embryoner til Australien, hvor cirka halvdelen ultimo 2019 er lagt i recipienter (Red Angus) på Knox Farms, der ligger cirka 125 kilometer sydvest for Sydney i staten New South Wales.

Sneumgaard Simmental
Jens Jermiin Nielsen

Sneumgaard Simmental

Ellen Marie Jermiin Nielsen,
Randi Kragh Hansen og Jens
Jermiin Nielsen
Sneumgårdsvej 3, 6731 Tjæreborg
Mobil: 4041 4851
E-mail: sneumgaard@mail.tele.dk

- Købte Sneumgaard i 1999
- 30 ha, heraf 10 ha med vedvarende græs og 20 ha i omdrift (halvdelen til foder, resten med vårbyg og efterafgrøder)
- 16 køer + opdræt
- Aktiv Avlsbesætning
- Formand for Dansk Simmental 2006/11
- Har eksporteret 115 embryoner til Australien i 2019
- Sognepræst ved Sneum og Tjæreborg kirker siden 1986
- Randi Kragh Hansen er lærer i Bramming
- Parrets datter, Ellen Marie Jermiin Nielsen, studerer teologi ved Aarhus Universitet.

Frede Nielsen har over godt og vel et år foretaget 16 skylninger på seks forskellige donorer på Sneumgaard. Den enkelte donor er skyllet to til fire gange. Der blev skyllet op til tre donorer ad gangen.

Der var bare én enkelt skylning, der ikke gav brugbare embryoner. Det var, da en kvie blev skyllet for fjerde gang. Men ellers har der været op til 17 embryoner ved en enkelt skylning. Gennemsnittet på 7,2 gode embryoner er Frede Nielsen rigtig godt tilfreds med.

Hvad var det, køber faldt for hos Sneumgaard Simmental? Jens Jermiin fortæller, at der var tale om en bred vifte af egenskaber:

- Nye og varierede afstamninger i forhold til Australien og Danmark generelt
- Robusthed og lang levetid hos hundyrene i stamtavlerne
- Middel størrelse, god længde, udpræget muskulatur i ryg og lår. Meget store dyr var absolut uden interesse
- Gode funktionsegenskaber, så som stærke lemmer og gode yvere
- Krøllede og langhårede dyr kunne ikke bruges på grund af høje temperaturer i Australien om sommeren
- Hornstatus og danske indekser var af mindre betydning, dog skulle de anvendte tyre have gode fødselsegenskaber.

Knox har betalt alle regninger

Jens Jermiin havde blot mødt Jeff Knox en enkelt gang for mange år siden. Aftalen om embryon-eksporten kom derfor på plads via telefon og e-mails.

I grove træk gik aftalen/kontrakten ud på:

- Inden projektet gik i gang, betalte Jeff Knox forlods til sælger 100.000 kroner som en slags startgebyr og fik derved retten til at skylle fire dyr op til tre gange pr. dyr.
- Alle embryoner skulle opfylde de australske veterinærkrav og sendes til Australien i én sending
- Jeff Knox bestemte hvilke tyres sæd, der skulle bruges til hvilke donorer, men var bestemt også modtagelig for gode ideer
- Jeff Knox udvalgte donorerne, køer og kvier ud fra fotos på Sneumgaards hjemmeside og

telefonsamtaler (Jens' bror, Niels, sørger for at holde hjemmeside og Facebook løbende opdateret)

- Jeff Knox skulle løbende betale samtlige omkostninger ved produktion af embryonerne, administration og forsendelse. I hele processen har Jeff Knox prompte betalt samtlige fakturaer senest pr. forfaldsdato
- Jens Jermiin fik dertil et fast beløb pr. embryon. Også fakturaerne fra Jens Jermiin har Jeff Knox betalt præcist som aftalt.

Allerede i sommeren 2019 kom Robbie & Jeff Knox på besøg på Sneumgaard og var så tilfreds med, hvad de så, at de bestilte ekstra skylninger på endnu to køer, så det endte med et resultat på i alt 115 embryoner.

Man kan sige, at for Jeff Knox er projektet netop begyndt, hvor mange spændende begivenheder og tiltag ligger forude. Men for Jens Jermiin er projektet nu afsluttet.

Jeff Knox forventer 80 procents drægtighed og dermed cirka 45 kviekalve og 45 tyrekalve.

En hurtig sammentælling af fakturaer med mere viser, at projektet for Jeff Knox til nu er løbet op i cirka 1 mio. kroner – og det inden den første ET-kalv er født.

Jens Jermiin er godt tilfreds med forløbet af dette store – ja, man kan vel godt kalde det for et udlandseventyr? Skylningerne er gået godt, blandt andet takket være en dygtig ET-dyrlæge; alle regninger er betalt til tiden, takket være en ordholdende køber; og Sneumgaards regnskab for 2019 kommer slet ikke til at se "så ringe ud endda", for at sige det på beskedent vestjysk. Takket være skylleprojektet.

Sammenfattende siger Jens Jermiin om projektet: Det har været et eventyr, det har været sjovt – og det har været givtigt.

Men, understreger han, man skal virkelig vide, hvad man gør, og hvad man går ind til, inden man kaster sig ud i et projekt med så meget økonomi i. Og så skal man have is i maven.

Omfattende krav fra de australske veterinærmyndigheder

ET-dyrlæge Frede Nielsen har stået for planlægning og gennemførelse af de mange skylninger,

og han har taget sig af det betydelige og krævende papirarbejde, der ned til mindste detalje skulle være helt i orden, for at australske Jeff Knox kunne få sine vestjyske embryoner ind i landet.

Frede Nielsen dimitterede fra Landbohøjskolen som dyrlæge i 1973. Han blev ansat i Sønderjysk Kvægavlsforening og lavede den første skylning i 1983. Han har ikke præcise tal for antallet efterfølgende; men hans eget, kvalificerede bud er hen imod 10.000. Hold da op! Det er i de forløbne 36 år i gennemsnit 275 skylninger om året – mere end én pr. arbejdsdag. Med en sådan belastning og erfaring er det da ikke så mærkeligt, at Frede Nielsen er blevet en efterspurgt ekspert på området.

Til venstre: Sneumgaards enge ned mod Sneum Å er ofte oversvømmet, næsten helt op til gården. I 2019 var det helt galt. Sneum Å længst ude. Til højre: Hjørnet af kostalden med møddingen lige udenfor stalddøren. Foto: Mogens Stendal

Frede Nielsen har mange gange været involveret i eksport af embryoner. Men denne forsendelse til Australien er den største, samlede eksport, han har været med til. Fra en enkelt dansk avler til en enkelt norsk avler har han været med til at formidle endnu flere embryoner, men fordelt over flere forsendelser. Fordelen ved flere forsendelser er, at "skaden" er mindre, hvis et eller andet i forløbet skulle gå galt.

Frede Nielsen siger om den papirmæssige del af det australske koncept:

- De australske krav til dokumentation af såvel donorers som sædtyres status med hensyn til smitsomme sygdomme, var omfattende – meget omfattende. Dels skulle diverse tests ligge inden for et bestemt, ofte snævert tidsinterval i forhold til den enkelte skylning. Dels skulle en

del tests gennemføres efter metoder, som danske laboratorier ikke anvender rutinemæssigt

- I projektet valgte Jeff Knox sæd fra ti forskellige tyre fra fem forskellige lande: Østrig, Tyskland, Norge, Nordirland og Danmark. Prisen på sæden var helt op til 1.000 kroner for et strå
- I nogle tilfælde var sæden produceret for over 20 år forinden, og det kunne være noget af en detektivopgave at fremskaffe alle krævede oplysninger. Det kunne for eksempel være dato for tyrens indsættelse på tyrestation, dato for sædproduktion, antal strå pr. sædportion, landets og regionens status for diverse smitsomme sygdomme umiddelbart før og efter sædopsamling. I nogle tilfælde eksisterede den station, hvor sæden var produceret, ikke mere. Også med hensyn til papirarbejdet havde – eller fik Frede Nielsen erfaring, så alle udfordringer blev løst.

Jens Jermiin på bænken ved Kærlighedsstien, lige neden for haven. Her er der god udsigt til Sneum Kirke og engene, hvor dyrene græsser om sommeren. Randi slår stien til venstre samt græsplænen med mere hele sommeren. Hver gang tager det to timer, selv med en stor klipper.

For et par år siden holdt et ældre ægtepar ind på Sneumgaard. Om de lige måtte se (gense) Kærlighedsstien? Jo, da – gerne. Parret havde for mange, mange år siden været tjenestefolk på Sneumgaard, hvor de så også faldt for hinanden. Derfor ville de gerne gense Kærlighedsstien. Foto: Mogens Stendal

Starten på en besætning

Da Jens Jermiin startede som sognepræst, sagde forgængerens, rejsekongen Ejlf Krogager til ham: Se at få noget andet i gang ved siden af præstegerningen. Du bliver skør i hovedet, hvis du kun går og tænker på Vor Herre.

Jens Jermiin købte sin første Simmental i 1987 hos den stovte, kendte vestjyske avler, Jens S. Christensen, Briksbøl. Det var en drægtig kvie, hvis første kalv, Danica, viste sig at være særdeles holdbar. Hun blev efterfølgende mor til 14 kalve: Ni kviekalve og fem tyrekalve.

I starten havde Jens Jermiin om vinteren dyrene opstaldet hos en bekendt, mens de om sommeren græssede på nogle strandenge, han lejede hos Esbjerg Kommune.

Det sker, at gamle træer omkring haven vælter. De får af og til lov at blive liggende. Det fremmer biodiversiteten, og dyrene bruger et træ, der er væltet ind over hegnet (som her) som en lindrende kløpind – vi kan godt kalde det dyrevelfærd. Foto: Mogens Stendal

Sneumgaard bliver præstens bolig

Sådan gik der nogle år, indtil Jens Jermiin købte Sneumgaard i 1999.

Det er nedfældet ved lov, at præsten normalt har bopælspligt og skal bo i en embedsbolig. Da Jens Jermiin blev præst ved Sneum og Tjæreborg kirker, kom han og familien til at bo i den tilhørende præstebolig i Tjæreborg by. Men menighedsrådene søgte Kirkeministeriet om dispensation, og Jens Jermiin fik tilladelse til at bo på Sneumgaard, der er beliggende i pastoratet, og hvis historie gennem hundredvis af år har været nært forbundet med de to sogne.

Stuehuset er oprindeligt fra 1882 og kan let rumme den lille familie. Det er ikke for ingenting, at Sneumgaard har været en herregård. Der er 24 rum i stuehuset. Fra starten trængte hvert eneste af rummene til en kærlig hånd. Til dato har 22 rum været gennem en omfattende reovering. De er blevet restaureret med en grundig og kyn-dig hånd. I dag fremstår de tidssvarende og er moderne indrettet, men med megastor respekt

for, hvordan de tidligere har taget sig ud.

Sneumgaard Simmental er et familieprojekt

Der er nu gået 20 år på Sneumgaard, og der er ikke indkøbt hundyr til besætningen i den periode. Og det kommer heller ikke til at ske, siger Jens Jermiin og Randi samstemmende. Vi synes begge, det er sjovt at være kvægavler. Der er en vis, nej, der er en stor tilfredsstillelse ved at kunne sige – eller blot at vide, at den besætning, vi har, har vi selv lavet.

Parret er fælles om det daglige arbejde med besætningen. Også datteren, Ellen Marie, er involveret, men da hun er rejst hjemmefra på grund af sine studier, deltager hun pt. ikke så meget i de daglige, praktiske gøremål.

Om sommeren er arbejdet mere overkommeligt, for da er dyrene på græs i engene, men i vinterhalvåret kræver det sin kvinde og mand. Staldene er som i gamle dage, det vil sige, at alle køer og kvier står opbundet i en 200 år gammel bindestald med trælofter og pommerske fyrrebjelker. Der er en smal fodergang på under en meter samt en smal grebning, hvor dyrene dropper deres gødning. – På den måde er det faktisk lidt Morten Korch'sk.

Morten Korch-style. Kostalden på Sneumgaard med opbundne køer. Foto: Niels Henrik Jermiin Nielsen

Fodring og udmugning sker ved håndkraft. Redskaberne er trillebør, greb og skovl. Det vil sige, at wrap og ensilage bliver kørt ind med trillebør én gang i døgnet, og gødningen læsses på en anden bør og trilles ud på møddingen. Strøelse fordeles selvsagt også med håndkraft. Nykælvere og ungtyre går i dybstrøelse i den gamle lade. Det er vigtigt, at ungtyrerne viser sig frem fra deres bedste side, når en køber kommer forbi.

Jamen, som Randi siger: Vi går ikke til fitness, og vi spiller ikke golf. Arbejdet med dyrene giver os motion. Det har værdi – det har stor værdi for os, at vi er fælles om det. Og så, at det er vores eget.

I dagligdagen holder Jens Jermiin jobbet som sognepræst og arbejdet med Sneumgaard Simmental totalt adskilt. Ja, siger han, der er så-mænd mange af mine sognebørn, der ikke aner, at jeg også er kvægavler med alt, hvad det indebærer. – De nok også helt ligeglade.

Vandet i Sneum Å løber under broen i baggrunden. På grund af det flade marsklandskab er der ikke for meget fart på vandet, som derfor let breder sig til og oversvømmer de omliggende enge. I sommeren 2019 har der hele tiden stået vand på Sneumgaards enge. Foto: Mogens Stendal

Folkene bag Sneumgaard Simmental – hvad går de efter?

De to ejere af Sneumgaard Simmental, Randi og Jens Jermiin, samt deres datter, Ellen Marie, er enige om de overordnede, vigtige ting omkring avlsarbejdet. De har en fælles opfattelse af, hvordan dagens og morgendagens Simmental skal være – og se ud. I hvert fald på Sneumgaard.

Om målsætninger i besætningen og om avlsarbejdet siger de:

- Vi går efter det optimale – ikke det maksimale
- Vi går efter robusthed og mangfoldighed – vores dyr skal være omstillingsparate
- Vores dyr skal være pollede, med tiden homozygotiske
- Alle farvekombinationer er lige velkomne
- De skal være muskuløse, have god længde og bredde, men ikke nødvendigvis stor højde. Slagteren betaler mere for 10 centimeter længere krop end 10 centimeter længere ben. Der er for megen dyrskueavl inden for kødkvæg.
- Vores dyr skal være funktionelle med gode lemmer, lette fødsler og gode malkeorganer
- Vi vil ikke ha' de der dybe yvere og lange, tykke patter. Et er, at den nyfødte kalv kan

have svært ved at finde patterne, hvis yveret er dybt og patterne store. Men mange af vores arealer er bløde, og det dur altså ikke, at dybe yvere bliver sat til med mudder og jord. Når vi taler om import af sæd, hælder vi til Østrig og Tyskland. Her har man fokus på malkeorganerne. Det har briterne ikke

- Simmental er kendt for en høj mælkeydelse; men vi holder alligevel øje med, om der kan være en smutter. I givet fald får den straks en envejs billet til slagteriet
- Vi må alle bidrage til at optimere klima og miljø. Køerne bør derfor ikke være ekstreme med hensyn til størrelse. Men de må heller ikke blive for små, for så yder de for lidt (her er Jeff Knox helt enig)
- Udviklingen går pt. i retning mod mindre forbrug af oksekød. Derfor må vi fremover forsøge at lave kød med endnu større smagsoplevelser.

Folkene på Sneumgaard værner om alt, der emmer af historie på stedet. Renovationen af de mange rum i stuehuset er helt konkret i den forbindelse. På billedet ses dele af et udendørs udstyr, der via rem- og snoretæk var det, der holdt en hakkelsesmaskine i gang indenfor i bygningen, hvor heste og tjenestekarle boede dør om dør. Foto: Mogens Stendal

Sælger gerne til eksport

Gennem årene er der solgt mange avlsdyr fra Sneumgaard, herhjemme og til eksport. Der er solgt avlsmateriale til Tyskland, Irland, Storbritannien, Tjekkiet, Slovakiet, Norge, Østrig og Australien.

Det er mere interessant at sælge til eksport, da det normalt er til næsten dobbelt pris i forhold til hjemmemarkedet. Senest er der solgt fire tyre til en tysk tyrestation. Ved årsskiftet 2019/20 går

der på Sneumgaard en enkelt halvandet år gammel tyr, som en italiener har vist interesse for. Men om der bliver en handel ud af det, skal der nogle gange stor tålmodighed til for at finde ud af.

I 2013 solgte Jens Jermiin en tre måneder gammel tyrekalv, Sneumgaard Imperator PP, til Nordirland. Tyren har vist sig at have mange af de mest eftertragtede egenskaber så som lette fødsler, stærk muskulatur, god tilvækst, fremragende lemmer, korrekt eksteriør, godt temperament. Og så er han homozygotisk polled. Tyrens sæd er i dag efterspurgt i en lang række lande på flere kontinenter. Der er også eksporteret sæd til Danmark.

En årgang kvier, mens engen i baggrunden endnu ikke var oversvømmet. Far til nogle af kvierne er Sneumgaard Imperator PP, der nu er avlsmatador i Nordirland og har afkom over det meste af Europa.

Foto: Niels Henrik Jermiin Nielsen

Det skal være sjovt

Vi lever i en industrialiseret tidsalder, hvor det er vigtigt at holde fællesskabet intakt og først og fremmest fokusere på de positive sider.

Ellen Marie og Jens Jermiin med 23 point-tyren Sneumgaard Nexus P på Landsskuet 2019.

Foto: Niels Henrik Jermiin Nielsen

Dette gælder også diverse raceforeninger, men mange foreninger har svært ved at rekruttere medlemmer, der vil tage en tørn i foreningens ledelse. Som formand for Dansk Simmental fra 2006 til 2011 mener Jens Jermiin, at han har af-tjent sin "værnepligt". Men han var glad for at sidde for bordenden i en spændende periode.

Det gælder om at få medlemmerne til at trække på samme hammel (og i samme retning). En ledelse skal gøre det sjovt for folk at være en del af et fællesskab.

Dyrskuerne er et oplagt eksempel på fællesskab. Her går alle racens avlere ens klædt, og ingen kan se, hvem der i arbejdstiden er direktør, slagteriarbejder, præst eller elev. Så alle er lige, og det er et godt udgangspunkt for et givende "fællesskab". Ingen bør mene, de er mere eller bedre end andre. Individualister og fantastere er ikke befordrende for fællesskabet.

Sneumgaard Simmental udstiller hvert år på Dyrskuet i Aabenraa og Landsskuet i Herning.

Det skal være sjovt og givende at være med i en forenings arbejde. Det skal være sjovt og givende at være med i et fællesskab, Derfor er raceforeningerne stadig vigtige.